

om ikke han kunde finde sig foranlediget til at fremsætte et Lovforslag om disse 4 Politibetjentes Lønninger. Disse Lønninger ere ret antikverede. De udredes paa forskellig Maade, men alt, hvad disse Betjente have i Lønning, indbefattet Godtgørelse for Hestehold og Løntillæg o. s. v., alle disse forskellige Ting, man har stillet op som deres Løn, beløbe sig ikke til mere end 744 Kr., og saa har Kommunen maattet give dem et Lønningstillæg, imod at de udføre lidt Politiarbejde for Kommunen, et Tillæg, der, saa vidt jeg husker, kan løbe op til henimod 600 Kr. for hver efter visse Aars Tjeneste. Men selv med dette Løntillæg, og selv om Kommunen vil blive ved at yde dette, maa det dog siges, at disse Menneskers Lønning staar betydeligt under, hvad man ellers mener at kunne byde Tjenestemænd i lignende Stillinger. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil erkende, at den Løn, som disse Kystpolitibetjente have, er for lav, og at han vil søge at faa den forhøjet.

Spørgsmaal i lignende Retning kunde jeg ønske at rette til de to højtærede Ministre for Landbruget og for offentlige Arbejder vedrørende Tjenestemændene under Fiskerikontrollen og Vandbygningsvæsenet. Ogsaa Lønningerne i disse to Etater ere overordentlig lave, navnlig for lave, naar Hensyn tages til den Dyrtid, vi for Tiden befinde os i, og som neppe snart vil forsvinde. Det er Lønninger, som ere fastsatte, før man kom ind paa virkelig at reformere paa Lønningsomraadet, og som ligge betydeligt under, hvad der i de senere Aar er givet Tjenestemænd i en Mængde andre Etater. Nu er der, saa vidt jeg kan skønne, foruden Kystpolitiet, kun disse to Institutioner tilbage, som ikke have faaet nogen Lønningsforhøjelse. Det forekommer mig, at det vilde være ret rimeligt, om man nu søgte ogsaa at yde dem en Lønningsforhøjelse, der trænges sikkert meget til at faa en saadan Lønforbedring gennemført.

Jeg skal dernæst gaa over til et Par andre Sager vedrørende den højtærede Minister for offentlige Arbejder, det er ligeledes Lønningsager. Det drejer sig her om Lønningsforholdene for det dag- og ugelønnede Personale ved Statsbanerne. Denne Sag vil jeg gerne udtale mig noget om, uagtet den er omtalt fra anden Side, og forsøge, om det ikke kan lykkes at faa rettet noget ved de herskende uheldige Lønningsforhold, som disse Mennesker leve under. Det er omtalt blandt andre af det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen), der har nævnt en Del Lønningsatser,

som jeg derfor ikke skal komme ind paa at nævne, men som jeg blot kan henvise ærede Medlemmer til at undersøge. Sagen er den, at vi her i Rigsdagen i 1908 vedtog et Lønningsforslag for de saakaldte fire store Etater, men paa denne Lønningslov blev en Del Tjenestemænd under Statsbanerne skudt ud med Hensyn til Fastsættelse af Lønninger. Det er denne Del, der danner den saakaldte Lønklasse B, men det var Forudsætningen, at den ogsaa skulde have sine Kaar forbedret, og nu afdøde Trafikminister Høgsbro udtalte paa Foranledning, at det var hans og Administrationens Mening, at naar dette Forslag — altsaa Lønningsforslaget for de fire Etater — er gennemført, bør der ved Bevilling paa Finansloven søges Hjemmel til at give det faste Personale indenfor 15. Lønklasse, som den den Gang hed, en Lønningsforbedring, der i alt Fald nogenlunde kan staa Maal med den, der gives det øvrige Personale. Lignende Udtalelser faldt for øvrigt ogsaa fra afdøde Finansminister Lassen, og til forskellige Tider er der fra de forskellige Sider her i Tinget fremkommet Udtalelser i samme Retning. Disse Forventninger ere imidlertid ikke blevne indfrie, saa at det omhandlede Personale kan være tilfreds dermed.

Paa Finansloven for 1908—09 foreslog Regeringen ganske vist at forhøje Beløbet til disse Tjenestemænds Lønninger, altsaa Bane- og Telegrafafdelingerne, med 460,000 Kr., et Beløb, der altsaa stilledes til Administrationens Raadighed til Lønningsforbedringer for disse Folk, det var ganske vist ikke noget ringe Beløb, men fordelt paa 4,500 Tjenestemænd bliver det kun omtrent 100 Kr. til hver, og de 100 Kr. skulde delvis dække det Beløb, de vedkommende tidligere havde faaet i Tantieme, men som de efter den nye Lov ikke mere vilde faa. Man blev da ogsaa hurtig i Administrationen klar over, at Beløbet var for ringe, naar de, som udtalt af den af mig nævnte Trafikminister, skulde have en Lønningsforhøjelse, der nogenlunde svarede til, hvad der blev givet det maanedslønnede Personale, som faldt ind under de fire Etaters Lønningslov. Ministeren stillede saa paa Tillægsbevillingsloven et Forslag om at forhøje Beløbet med 105,000 Kr. for, som det hed i Motivering, derved at give Personalet Dækning for Afsavn af Tantieme.

Der blev altsaa givet en reel Lønforbedring paa 460,000 Kr. eller, som før nævnt, omtrent 100 Kr. til hver. Hvis disse Menneskers Lønforhold forud havde været saaledes, at man kunde kalde dem nogenlunde